

POSTANOWIENIE

Dnia 20 maja 2010 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Lech Walentynowicz (przewodniczący)

SSN Antoni Górski

SSN Hubert Wrzeszcz (sprawozdawca)

w sprawie z powództwa M. B.

przeciwko W. A.

o zapłatę,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 20 maja 2010 r.,

zażalenia pozwanego na postanowienie o kosztach, zawarte w wyroku Sądu Okręgowego w L.

z dnia 16 marca 2010 r., sygn. akt VI Ga (...),

uchyla zawarte w wyroku Sądu Okręgowego w L. z dnia 16 marca 2010 r., sygn. akt VI Ga (...), postanowienie w przedmiocie rozstrzygnięcia o kosztach procesu za obie instancje (pkt I i II) i w tym zakresie przekazuje sprawę Sądowi Okręgowemu w L. do ponownego rozpoznania i rozstrzygnięcia o kosztach postępowania zażaleniowego.

Uzasadnienie

Wyrokiem z dnia 16 marca 2010 r. Sąd Okręgowy w L. zmienił wyrok Sądu Rejonowego w L. – którym zasądzone od pozwanego na rzecz powoda 427 zł, oddalono powództwo w pozostałej części i zasądzone od pozwanego na rzecz powoda 107 zł kosztów procesu – w ten sposób, że oddalił powództwo i zasądził od powoda na rzecz pozwanego 77 zł kosztów procesu za pierwsza instancję oraz 90 zł tytułem kosztów

postępowania apelacyjnego. Uzasadniając orzeczenie o kosztach procesu, Sąd odwoławczy stwierdził, że o kosztach postępowania apelacyjnego orzekł na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c. i § 6 pkt 1 i § 12 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu.

Zawarte w wyroku Sądu drugiej instancji rozstrzygnięcie o kosztach procesu za obie instancje zaskarżył zażaleniem pozwany i wniósł o jego zmianę przez zasądzenie za obie instancje 480 zł i zasądzenie kosztów postępowania zażaleniowego według norm przepisanych. W zażaleniu podkreślił, że z tytułu zastępstwa procesowego za pierwszą instancję – ze względu na charakter sprawy i nakład pracy – domagał się zasądzenia 300 zł, a w złożonej apelacji – 480 zł za obie instancje.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Uzasadnienie wydanego w sprawie orzeczenia reformatoryjnego w ogóle nie zawiera uzasadnienia rozstrzygnięcia o kosztach postępowania pierwszoinstancyjnego, a motywy rozstrzygnięcia o kosztach postępowania odwoławczego zostały ograniczone jedynie do przytoczenia wskazanych wyżej przepisów prawa. W tej sytuacji zaskarżone orzeczenie w przedmiocie kosztów nie poddaje się kontroli instancyjnej. Nie jest możliwe zwłaszcza odparcie zarzutu skarżącego, że wspomniane orzeczenie zostało wydane z naruszeniem § 2 ust. 1 i 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej z przez radcę prawnego z urzędu (Dz. U. Nr 163, poz. 1349 ze zm.), polegającym na nierozważeniu zasadności żądania zasądzenia opłaty za czynności radcy prawnego w wysokości wyższej niż jedna stawka minimalna ze względu na charakter sprawy (precedensowa i złożona) i wkład pracy radcy prawnego w przyczynienie się do jej wyjaśnienia i rozstrzygnięcia.

Z przedstawionych powodów Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji postanowienia (art. 398¹⁵ § 1 w związku z art. 394¹ § 3 k.p.c.).